

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига о Рути

Елимелех се сели у Моав

1 За време владавине судија настаде глад у Јудиној земљи. Један човек из Витлејема у Јуди оде са својом женом и своја два сина да као дошљак живи у земљи Моав. ²Човек се звао Елимелех, његова жена Нооми, а његова два сина Махлон и Килјон. Били су Ефратовци из Витлејема у Јуди и отишли су у земљу Моав и у њој се настанили.

³Ноолин муж Елимелех умре, и она остаде са своја два сина. ⁴Они се оженише Моавкама, од којих се једна звала Орпа, а друга Рута. Када су тамо поживели десет година, ⁵умреше и Махлон и Килјон. Тако Нооми остаде и без деце и без мужа.

Нооми и Рута се враћају у Витлејем

⁶Када је чула у Моаву да је ГОСПОД прискочио у помоћ свом народу и дао му хране, Нооми се спреми да се оданде врати са својим снахама. ⁷Тако она изађе са своје две снахе из места у ком је живела, па кренуше путем да се врате у Јудину земљу.

⁸Тада Нооми рече својим двома снахама: »Вратите се свака у дом своје мајке. Нека ГОСПОД покаже љубав према вама као што сте ви према својим покојницима и мени. ⁹Дао вам ГОСПОД да обе нађете мир, свака у дому свога мужа.«

Потом их пољуби за растанак, а оне гласно заплакаше, ¹⁰па јој рекоше: »Не. Ми ћемо с тобом твојему народу.«

¹¹Али Нооми рече: »Вратите се, кћери моје. Зашто бисте ишле са

мног? Зар ћу родити још синова који би вам могли бити мужеви? ¹²Идите, вратите се, кћери моје. Ја сам сувише стара за удају. Чак и кад бих мислила да за мене има наде, кад бих се колико ноћас удала, па родила синове, ¹³зар бисте их чекале док не одрасту? Зар бисте због њих остале неударе? Не, кћери моје. Мени је чемерније него вама, јер се ГОСПОД окренуо против мене.«

¹⁴На то оне опет гласно заплакаше.

Потом Орпа пољуби своју свекрву и оде, али Рута остаде с њом.

¹⁵Нооми јој рече: »Ено твоја јетрва се враћа својему народу и својим боговима. Врати се и ти с њом.«

¹⁶Али Рута рече: »Не наговарај ме да те оставим и окренем се од тебе. Јер, куд год ти идеш, идем и ја, и где год се ти настаниш, настанићу се и ја. Твој народ биће мој народ и твој Бог биће мој Бог. ¹⁷Где ти умреш, умрећу и ја и тамо ће ме сахранити. Нека ме ГОСПОД најстроже казни ако ме ишта осим смрти растави од тебе.«

¹⁸Видевши да је Рута чврсто одлучила да иде с њом, Нооми престаде да је одговара. ¹⁹Тако су њих две ишле док нису стигле у Витлејем.

А када су стигле, читав град се ускомеша због њих.

Жене су говориле: »Да ли је могуће – Нооми!«

²⁰Али она им рече: »Не зовите ме Нооми*. Зовите ме Мара†, јер ми је Свесилни испунио живот горчином.

²¹Отишла сам пуних руку, а сада ме ГОСПОД враћа без игде ичега. Зашто да ме зовете Нооми кад ме је ГОСПОД ударио невољом и Свесилни довео несрећу на мене?«

*1:20 Нооми значи »срећна« или »мила«.

†1:20 Мара значи »чемерна, горка« или »тужна«.

²² Тако се Нооми вратила из Моава са својом снахом Рутом Моавком. Стигле су у Витлејем баш када је почињала жетва јечма.

Рута среће Вооза

2 Нооми је имала рођака по мужу, врло имућног човека из Елимелеховог братства, који се звао Вооз.

² Рута Моавка рече Нооми: »Пусти ме да идем у поља и скупљам класје остало иза онога у чијим очима нађем милост.«

А Нооми јој рече: »Иди, кћери.«

³ Тако Рута оде у поља, па је пабирчила за жетеоцима. А срећа је доведе у део поља који је припадао Воозу из Елимелеховог братства.

⁴ Уто Вооз дође из Витлејема и поздравља жетеоце: »ГОСПОД с вама!«

»ГОСПОД те благословио!« одговорише му они.

⁵ Вооз упита надгледника жетелаца: »Чија је она млада жена?«

⁶ »То је млада Моавка која се са Нооми вратила из Моава«, одговори надгледник жетелаца. ⁷ »Рекла је: 'Молим те, пусти ме да пабирчим и скупљам међу сноповима иза жетелаца.' Дошла је рано јутрос и остала све до сада – само се мало одморилa у сеници.«

⁸ Тада Вооз рече Руту: »Слушај, кћери. Немој да идеш да пабирчиш на неком другом пољу и не одлази одавде, него остани са мојим слушкињама. ⁹ Гледај на ком пољу ће моје слуге да жању, па иди за слушкињама. Слугама сам заповедио да те не дирају, а кад ожедниш, иди до посуда и пиј воде коју су слуге захватиле.«

¹⁰ На то се она ничице поклони, па му рече: »Како сам нашла толику милост у твојим очима да на мене обраћаш пажњу иако сам туђинка?«

¹¹ А Вооз јој одговори: »Рекли су ми шта си све учинила за своју свекрву после смрти свога мужа – како си отишла од свога оца и мајке и из свога завичаја и дошла да живиш с народом који раније ниси познавала.

¹² Нека ти ГОСПОД плати за оно што си учинила. Нека те богато награди ГОСПОД, Бог Израелов, под чија крила си дошла да се склониш.«

¹³ »Дај да и даље налазим милост у твојим очима, господару«, рече Рута. »Утешио си ме и љубазно си говорио са мном, својом слушкињом, иако нисам равна ниједној од твојих слушкиња.«

¹⁴ Када је било време ручка, Вооз јој рече: »Дођи овамо, па једи хлеба, умачући га у сирће.«

Она седе крај жетелаца, а он јој пружи пржених зрна. Јела је док се није најела, и још јој претече.

¹⁵ Када је устала да даље пабирчи, Вооз заповеди својим слугама: »Ако пабирчи и међу сноповима, не прекоревајте је. ¹⁶ Чак и намерно испуштајте класје из руковети и остављајте га да га она покупи, и не грдите је.«

¹⁷ Тако је она пабирчила све до вечери, а онда овршила све што је сакупила – око једне ефе* јечма. ¹⁸ Она то узме и врати се у град, и њена свекрва виде колико је накупила. Рута извади и оно што јој је претекло од ручка и даде Нооми.

¹⁹ »Где си то пабирчила данас?« упита је свекрва. »Где си радила? Нека је благословен онај који је на тебе обратио пажњу!«

*2:17 једне ефе 22 литра.

Тада она исприча свекрви код кога је радила и рече: »Човек код кога сам данас радила зове се Вооз.«

²⁰»Благословио га ГОСПОД, који није престао да показује љубав и према живима и према мртвима!« рече Нооми својој снахи и додаде: »Тај човек је наш близак род, један од наших рођака-откупитеља.«

²¹Тада Рута Моавка рече: »Чак ми је рекао: „Држи се мојих слугу док не пожању све моје жито.“«

²²А Нооми рече Руте, својој снахи: »Добро је, кћери, да идеш с његовим слушкињама, јер на другом пољу би неко могао да ти учини нешто нажао.«

²³Тако се Рута држала Воозових слушкиња и пабирчила до краја жетве јечма и пшенице. А живела је код своје свекрве.

Рута и Вооз на гумну

3 Једног дана рече Руте њена свекрва Нооми: »Кћери, требало би да ти нађем добар дом. ²Ето, Вооз, са чијим си слушкињама била, наш је рођак. Он ће ноћас да веје јечам на гумну. ³Умиј се и намириши и лепо се обуци, па сиђи до гумна. Али немој да он сазна да си тамо док не престане да једе и пије. ⁴Запамти место где ће лећи, па после иди онамо, откриј му ноге и лези, а он ће ти рећи шта да урадиш.«

⁵А Рута одговори: »Учинићу све како ми кажеш.«

⁶Тако она сиђе до гумна и учини све како јој је свекрва рекла. ⁷Када је Вооз престао да једе и пије и орасположио се, оде да легне крај гомиле жита. Тада Рута тихо приђе, откри му ноге и леже. ⁸Усред ноћи, Вооз се трже и окрену, а оно – жена му лежи код ногу!

⁹»Ко си ти?« упита је он.

»Рута, твоја слушкиња«, одговори она. »Рашири skut свога огртача нада мном*, јер си мој рођак-откупитељ.«

¹⁰»ГОСПОД те благословио, кћери«, одврати он. »Овај твој чин љубави вреднији је од оног ранијег, јер ниси тражила младића – ни сиромашна ни богата. ¹¹А сада се не бој, кћери. Учинићу за тебе све што тражиш, јер сви у нашем граду знају да си врсна жена. ¹²Истина је да сам ти ја рођак-откупитељ, али има један твој рођак-откупитељ који ти је ближи род од мене. ¹³Преноћи овде, а ујутро, ако он буде хтео да изврши своју дужност рођака-откупитеља према теби, добро, нека је изврши. Али, ако не буде хтео, тако ми ГОСПОДА живого, ја ћу. Лези овде до јутра.«

¹⁴Тако је она лежала код његових ногу до јутра, али је умала пре него што је било довољно светло да се разазна нечији лик, јер је Вооз рекао: »Не треба да се зна да је жена долазила на гумно.«

¹⁵Тада Вооз рече: »Дај ту мараму коју имаш на себи и рашири је.«

Она је рашири, а он јој насу шест мерица јечма и напрти јој на леђа, па она оде у град.

¹⁶Када је стигла к свекрви, ова је упита: »Како је било, кћери?«

И Рута јој исприча све што је Вооз учинио за њу, ¹⁷па додаде: »Дао ми је и ових шест мерица јечма, говорећи: „Не можеш се вратити свекрви празних руку.“«

¹⁸Тада Нооми рече: »Стрпи се, кћери, док не дознаш шта ће се десити, јер он се неће смирити док још данас све не заврши.«

*3:9 Рашири ... нада мном То јест: Изврши своју дужност према мени.

Вооз се жени Рутом

4 Вооз оде на градску капију и седе, а када је наишао онај рођак-откупитељ кога је помињао, Вооз му рече: »Дођи овамо, пријатељу, и седи.«

И онај дође и седе.

²Вооз онда узе десеторицу од градских старешина, па им рече: »Седите овде«, и они седоше.

³Потом рече оном рођаку-откупитељу: »Нооми, која се вратила из Моава, продаје комад земље који је припадао нашем рођаку Елимелеху. ⁴Зато сам одлучио да те о томе обавестим и да ти предложим да га ти купиш пред овима који овде седе и пред старешинама мога народа. Ако хоћеш да га откупиш, откупи га. А ако нећеш, кажи ми да знам. Јер, пре тебе нико нема право да га откупи, а после тебе сам на реду ја.«

А онај рече: »Откупићу га.«

⁵Тада Вооз рече: »Онога дана када купиш земљу од Нооми, купујеш и Руту Моавку, покојникову удовицу, да сачуваш покојниково име на његовом поседу.«

⁶На то онај рођак-откупитељ рече: »Е онда не могу да је откупим, да не угрозим свој посед. Ти је откупи пошто ја не могу.«

⁷А раније су се у Израелу откуп и замена имовине потврђивали тако што би један од учесника изуо сандалу и дао је оном другом – то је у Израелу био доказ о склопљеној погодби.

⁸Стога онај рођак-откупитељ рече Воозу: »Ти је купи«, и изу сандалу.

⁹Тада Вооз рече старешинама и свему народу: »Ви сте данас сведоци

да сам од Нооми купио све што је било Елимелехово, Килјоново и Махлоново. ¹⁰Тако сам уједно себи за жену купио и Руту Моавку, Махлонову удовицу, да сачувам покојниково име на његовом поседу, да му се име не затре међу његовима и у његовом завичају. Ви сте данас томе сведоци.«

¹¹А старешине и сви који су били код градске капије рекоше: »Сведоци смо. Нека ГОСПОД учини да жена која улази у твој дом буде као Рахиља и Лија, које су обе подигле дом Израелу, а ти да будеш човек угледан у Ефрати и славан у Витлејему*. ¹²Нека твој дом, преко потомства које ће ти ГОСПОД дати од ове младе жене, буде као дом Фареса, кога је Тамара родила Јуди.«

Давидов родослов

¹³Тако Вооз узе Руту и она му постаде жена. Спавао је с њом, а ГОСПОД јој даде да затрудни, и она роди сина.

¹⁴Жене рекоше Нооми: »Хвала ГОСПОДУ, који те данас није оставио без рођака-откупитеља. Нека му име буде славно у Израелу. ¹⁵Он ће те препородити и бринути се о теби у твојој старости. Јер, родила ти га је снаха, која те воли и која ти је боља него седам синова.«

¹⁶Нооми узе дете, стави га на крило, па се о њему старала.

¹⁷А име су му дале сусетке.

»Нооми се родио син«, рекоше и дадоше му име Јовид. Он је био отац Јесеја, Давидовог оца.

¹⁸А ово је родослов Фаресових потомака:

Фаресу се родио Есром,

¹⁹Есрому се родио Арам,

* 4:11 *Ефрати ... Витлејему* Два назива за исти град.

Араму се родио Аминадав,
²⁰ Аминадаву се родио Наасон,
Наасону се родио Салмон,
²¹ Салмону се родио Вооз,

Воозу се родио Јовид,
²² Јовиду се родио Јесеј,
а Јесеју се родио Давид.